

მოგებას შეიძლება

მოსკოვი. "ლოკომოტივის" სტადიონი. 19 მაისი.

"ლოკომოტივი" (მოსკოვი) – "დინამო" (თბილისი) 0:0.

"ლოკომოტივი": სამოხინი, ალექსანდროვი, ოჭინიკოვი, რიახოვსკი, კამზულინი, პიატიკოვი, ეშტრეკოვი, სიომინი, კობლოვსკიხი (ვასინი), ნოდია (უტკინი), არუთინიანი.

"დინამო": გოგია, ებრალიძე ჭელიძე, ხინჩაგაშვილი, მუჯირი, ჩივაძე, მ. მაჩაიძე, ქორიძე, გ. მაჩაიძე, დარასელია, წერეთელი (ჩელევაძე).

მსაჯი: ი. ბალიკინი (დნეპროპეტროვსკი).

დუბლიორები – 0:0.

ლოკომოტიველები ამ მატჩის წინ ძნელი ამოცანის წინაშე იდგნენ: მათ ზედიზედ წააგეს ბოლო ორი ტურის მატჩები ერთნაირი ანგარიშით – 2:3 და ცხრილის ბოლოში გადაინაცვლეს. სატურნირო მდგომარეობის გამოსასწორებლად მათ აუცილებლად სჭირდებოდათ გამარჯვება და ეს მით უფრო შესაძლებელი იყო, რომ თბილისელებს აკლდათ ორი უძლიერესი თავდამსხმელი – ყიფიანი და გუცაევი, რომლებიც ზუსტად ამ დროს თამაშობდნენ ლუჟნიკის მინდორზე სსრ კავშირის ახალგაზრდული ნაკრების შემადგენლობაში.

მაგრამ დინამოელებმა მეტოქეს გამარჯვებაზე ფიქრი დასაწყისშივე მოუსპეს, როცა აქტიურად, ხშირი იერიშებით ჩაატარეს დებიუტი და ზედიზედ შექმნეს ბურთის გატანის შესაძლებლობანი. საამისო შანსი ჰქონდათ ქორიძეს, დარასელიას და განსაკუთრებით, გ. მაჩაიძეს, რომელიც მეკარის პირისპირ გავიდა და ძლიერადაც დაარტყა, მაგრამ სამოხინმა შეძლო ძნელი ბურთის აღება.

შემდგომში სტუმრებმა რატომღაც მოუკლეს ტემპს, მინდვრის შუაგულში ბურთის გათამაშებაზე გადავიდნენ და მხოლოდ დარასელია კვლავინდებურად ენერგიულად მოქმედებდა შეტევისას.

რკინიგზელებმა ვერაფერი გააწყეს თბილისელთა ორგანიზებული დაცვის წინააღმდეგ. თუმცა, მატჩი უკვე დასასრულს უახლოვდებოდა, როცა სიომინს მიეცა ბურთის გატანის შესაძლებლობა, მაგრამ ამ მომენტში გაბედულად და ზუსტად ითამაშა გოგია.

თბილისის "დინამოს" შეეძლო გამარჯვება, ისევე რომ განეგრძო თამაში, როგორც პირველი 15–20 წუთის მანძილზე.

ვ. პავლოვი (ტელეფონით ჩვენი კორ.).

"ლელო", 22 მაისი, 1976 წ.